

דעת הוא צנחי מתנה, וזהו צחי יעקב וישראל והיינו כשהוא רק צנחי ו' היינו שלא זכה עדיין לצחי מוחין רק הוא צנחי קטנות אזי נקי יעקב אבל כשזוכה לצחי מוחין צחי גדלות אזי הוא צנחי ישראל אותיות ליי רא"ש. והנה דבר זה שיביה צעל ו' מדות יכול כל אחד לזכות מלד שזה ירושה לנו מאבותינו הקדושים וזהו ירושה שאין לה הפסק אבל שיביה האדם צנחי ו' היינו שיזכה לצחי מוחין ג"כ דבר זה הוא צחי מתנה ולאו כל אדם זוכה לזה. וע"כ אמרו ז"ל (ברכות יג.) הקורא ליעקב יעקב אינו עוזר בעשה כמו באברהם מחמת שגם עתה הוא כן שלפעמים הוא צחי יעקב צחי קטנות ולפעמים הוא צחי ישראל צחי גדלות צחי מוחין, וכן הוא בשנת קודש אם האדם מכין את עצמו צו' ימי המעשה על שנת קודש זוכה לצחי ו' אבל הוא רק צחי יעקב ואח"כ בשנת קודש זוכה לצחי ישראל צחי מוחין*, וע"כ אנו אומרים בקידוש יום ה'שישי והר"ת הם י"ה הרומז על מוחין כי צחי קידוש מורה על צחי מוחין. והנה האדם אינו יכול לבוא לצחי מוחין רק אם מתקן בראשונה צחי ו' והיינו אם הוא בראשונה צחי יעקב יכול לבוא אח"כ לצחי ישראל צחי מוחין אבל אם אינו מתקן צחי ו' אינו יכול לבוא לצחי מוחין, וזהו שכתב צעל המדרש בתחלה מורשה והיא צחי ירושה ואח"כ אמר שהוא מלשון מאורסה כי ארוסה הוא צחי קידושין כי ע"י קידושין נעשית ארוסה וקידושין הוא צחי מוחין ורומז על הנ"ל שבתחילה לריך לתקן צחי ירושה צחי ו' המדות שהוא ירושה ואח"כ זוכה לצחי ארוסה שהוא צחי מוחין ודו"ק.

שמח זבולון צלחתך ויששכר צאהליך. י"ל עד"ז דהנה כל איש המשכיל לריך להיות משני

צחי אלו או שיביה צחי אורייתא צחי יששכר ע"ד יששכר צאהליך והיינו שיעסוק תמיד בתורה או שיביה צחי תמכין דאורייתא צחי זבולון ע"ד זבולון צלחתך והיינו שיראה לספק לתלמידי חכמים די הצרכותן וזהו ע"ד הכי (תהלים סח, לה) א תנו עוז לחלקים, כי נודע מאמר חז"ל (זח"ג עג.) קוצ"ב ואורייתא וישראל חד וגמלא תמכין דאורייתא הם תמכין דקוצ"ב, וזהו ג"כ ע"ד מאמרם ז"ל (סוטה יד.) הדבק צמדותיו כי כזיכול הקצ"ב צעלמו הוא תמכין דאורייתא ע"ד הכי (תהלים קלו, כה) נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו וחרמז לזה הוא דהמלאך תמכילא אומר זה השבח כמוזכר בסידורים ב. וגם הצריאה צעלמה היתה צלופן זה היינו הגוף הוא תמכין לנפש שהוא אורייתא. והנה מי שזוכה להיות צחי אורייתא צחי יששכר אזי ממילא נמשכת השמחה צעלמותו ע"ד הכי (שם יע, ט) פקודי ה' ישרים משמחי לב, אבל מי שהוא צמדריגת תמכין דאורייתא צחי זבולון הוא לריך להמשיך שמחה צעלמותו צרוצ עוז ותעלומות, וזהו שמח זבולון צלחתך ויששכר צאהליך פי' שכל איש המשכיל יראה להתאמץ ולהסתכל על נפשו שיביה או מצחי יששכר צחי אורייתא או מצחי זבולון צחי תמכין דאורייתא ולשמוח בהן, ומה שמזכיר שמחה צצולון צפירות משא"כ ציששכר היינו כי לצחי זבולון צחי תמכין לריך להמשיך שמחה צעלמותו אבל ציששכר לא הולך להזכיר שמחה צפירות כי ממילא נמשכת השמחה ע"י התורה וכנ"ל וד"ל.

א"י דהנה אמרו חז"ל (אבות ו, ו) איזהו עשיר השמח בחלקו פי' בחלק מלות ומעשים טובים שהוא מסוגל, ואף דאמרו חז"ל (תגדצ"ר פכ"ה) כל אחד ואחד חייב לומר מתי יגיעו

י"ה מוחין חדשים, וזהו מאחז"ל (שבת י:) הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו שהוא לשון אהבה. (א) וע"י זח"א סא. ח"ב לב: (ב) ע"י סידור רבי קאפיל שחרית של שבת.

* וע"י ליקו"ת פ' פנחס טעמי מצות ירושה. ואיתא בתורת חיים (פר' לך ד"ה במה) בשם אביו רבינו דירושא היינו מצות אנשים מלומדה ללא התחדשות והוא בחי תענוג תמידי בחי ו' תחתונות. ומתנה היינו בחי התחדשות בחי אהבה ג' ראשונות שם